

Μα στη στιγμή που πάς για να τον πιάσης
Σου φεύγει με μιά τουμπα στον αέρα.

ΣΤ΄.

Μορφή 'Αθήνα, πάπια του γιαλού,
είναι μόνον 'στά 'δικά σου μέρη
τοιοις δὲν σὲ εἶδε τίποτα δὲν ξέρει
γιορτάζει Μάϊ ὅποιος ζῆ ἄλλου.

καὶ 'Αθήνα . . . ὦ! κι' αὐτὴ τὴν Πόλι
ποτὲ μᾶς δώσουν, κι' ἀν' ἀπ' τὴν 'Αθήνα
Ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ μιά φύγουν ὄλοι,
Μόνος μου θὰ μείνω, κι' ἄς μὲ φάη πείνα.

Μάϊς καὶ 'Αθήνα . . . τί χρυσῆ γιορτὴ!
Ναὶ ἐδῶ . . . θὰ ζήσω, 'δῶ καὶ θὰ 'πεθάνω,
Θεσσαλία, Πούντα, ὄλα τὰ ξεχάνω,
Κι' οὔτε νὰ τὰ βλέπω θέλω στὸ χαρτί.

Ζ΄.

Εἶπαμε καμπόσα πάλι
'Στὴν ὑγιὰ τοῦ χρυσομάλλη.
Καὶ τοῦ χρόνου ἄλλα τόσα
'Απὸ τοῦτα πιὸ καλὰ,
'Ἄλλὰ νάχουμε καὶ γρόσα,
'Ἡ τοῦλάχιστον . . . μυαλά.

Souris

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ.

'Επανερχόμεθα εἰς τὴν πολυθρύλλητον «Pro Memoria»
τῆς 21 Μαρτίου ἣν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπήυθνε πρὸς
τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μεθορίων.

Καὶ πρῶτον διατὶ «Pro Memoria»; 'Ο διπλωμάτης κ.
'Ἄγγελος Βλάχος δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγνοῖ ὅτι τοῦ «Pro Mé-
moriam» μόνον ἐπὶ ζητημάτων μικροῦ ἐνδιαφέροντος γίνε-
ται χρῆσις, καὶ ἐπομένως ὄφειλε νὰ ἀποκαλέσῃ τὸ περίφη-
μον τοῦτο εἰς τὰ διπλωματικά χρονικά ἔγγραφοι οὐχὶ «Pro
Memoria» προκειμένου περὶ ζητήματος τοσοῦτον σπουδαίου,
ἀλλὰ «Mémoires».

Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἀναλύσωμεν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο
ὅπερ δίδει ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς γνώσεως τῆς γαλλικῆς γλώσ-
σης τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
γείου. Πρὸς Θεοῦ! ἀφήσατε τὸν Βλάχον νὰ γράφῃ 'Βληνι-
στι, ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἔγγραφου εἰς Γαλλικὴν
γλῶσσαν, καλέσατε οἰονδήποτε ἕνα συντάξῃ τοῦτο, ἔστω
καὶ τὸν Ζηνόπουλον.

'Ἀρκούμεθα λοιπὸν εἰς ὀλίγα, εἰς τὰ κυριώτερα.

'Ο κ. Βλάχος ἀρχόμενος γράφει «Lorsque les grandes
Puissances de l' Europe fixaient de commun accord κλπ.
Δὲν ἔπρεπε νὰ γινώσκητε κύριε 'Ἄγγελε ὅτι εἰς τὴν
Γαλλικὴν δὲν λέγουσι de commun accord; 'Ἄλλὰ d' un
commun accord.

Itérativement. Εἶναι διπλωματικὴ ἔκφρασις αὐτὴ πρὸ Θεοῦ;
'Ἀφίνομεν ὀλοκλήρον τὴν παράγραφον ἐκ τοῦ Mais dans
leurs déterminations μέχρι τοῦ supérieure à toute consi-
dération du parti. Εἶναι tout simplement γελοιωδεστάτη.
La Grèce au moins l' a ainsi compris. 'Ἄλλ'οἱ ὑπουργοὶ
μας εἰσέτι δὲν τὸ ἐνόησαν.

Enfants mal partagés. Τοῦτο πάλιν ὑπερβαίνει πᾶν ὄ-
ριον. 'Ἐντροπὴ κύριε 'Ἄγγελε, ἐντροπὴ κύριε Βλάχε.

σει τῆς τοσοῦτον βραχείας αὐτῶν ζωῆς».

'Ἄλλὰ διατὶ ἡ χελιδὼν μένει περισταλμένη ἐντὸς τῆς
φωλεᾶς τῆς τὴν πρώτην τοῦ Μαΐου; διατὶ δὲν ἐξέρχεται
νὰ ἀπολαύσῃ τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθέων καὶ τὴν δροσὸν τῆς
αὔρας καὶ τὴν θαλπωρὴν τοῦ ἡλίου; διότι μετὰ τὰς ἡδονὰς
τοῦ ἔρωτος, ἐπῆλθον αἱ μέριμναι τῆς μητρότητος. 'Ἡ χε-
λιδὼν μέλλει νὰ γείνη μήτηρ. Τὴν χαρμόσυνον ταύτην
πρωτῶν ἐξύπνησεν εὐχαρις ὡς πάντοτε· κατὰ πρωτῶν δὲν
ἠσθάνθη ἄλλο τι ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ὅτι ἀγαπᾶται· ἔ-
πειτα μόλις ἀνέπνευσε τὸν εὖοσμον αἆρα, ἠσθάνθη ὡσεὶ νὰ
εἰσέδῃ εἰς τὰ μικρά τῆς σπλάγχνα γλυκὺ τι βάρος· καὶ ὅταν
ἠθέλησεν νὰ πετάξῃ ὡς ἄλλοτε, εἶδεν ὅτι τὰ μικρά τῆς τὰ
πτερά· δὲν ὑπεβάσταζον αὐτὴν ἐπαρκῶς καὶ ἐπροτίμησε νὰ
μείνῃ ἐν τῇ φωλεᾷ. 'Ὅχι, δὲν σοὶ ἐνέπνευσε τὴν ἀδυναμίαν
ταῦτα χελιδῶν, ἡ αὔρα τοῦ Μαΐου, μήτε ἡ ἀκτίς τοῦ
ἡλίου ὁ ἔρωσ τοῦ ἐκπνεύσαντος μηνός. Γλυκεῖα ἀδυ-
εῖρα τῆς παρθενίας, ὅσον ἡ δημιουργία ἱερωτέρα
ἀρξάντος χάους! 'Ἡ χελιδὼν τὸ αἰσθάνεται καὶ
ἴφανατος ἐπ' αὐτῇ· δὲν ὀργίζεται διότι δὲν δύναται
τοῦναντίον μένει χρηστὴ ἡ καρδία τῆς καὶ ἄμω-
ρόβητος τῆς. Δὲν θὰ ἀναζητήσῃ πλέον ἐν τῇ φύσει
ἑαυτῆς τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἡδονὴν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
τῶν σπλάγχων τῆς μέλλει νὰ ἐξαγάγῃ, ἔστω καὶ
τῶν ἀγῶνων, πᾶν ὅ,τι θὰ τέρπῃ τὴν καρδίαν τῆς

καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι. Θὰ κομίσῃ πρὸς αὐτὴν
ὑδωρ καὶ τροφήν ὁ σὺντροφος ὃν ἐξελέξατο, θὰ γλυκάνῃ
τοὺς πόνοους τῆς τὸ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς, ὅστις θὰ κά-
θηται ὄχι μακρὰν, ἐξω μὲν τῆς φωλεᾶς, χάριν τοῦ ὀφειλο-
μένου ὑπὸ τῶν ἀρρένων εἰς τὰ μυστήρια τῆς κυοφορίας σε-
βασμοῦ, ἀλλὰ πλησίον, πλησιαίτατα, ἵνα περιφρουρῇ συγ-
χρόνως ἀπὸ παντὸς ἀπροόπτου τὴν κυοφοροῦσαν, καὶ δὲν
θὰ ἀπέρχεται εἰς ματαίως περιδιαβάσεις κατὰ τοὺς ἀγρούς
ἢ τὰς ὁδοὺς, εἰμὴ μόνον πρὸς ζήτησιν τροφῆς. Τότε δὲ, ὅταν
θὰ μείνῃ πρὸς στιγμὴν ἐντελῶς μόνη, μὲ τὰς βαθείας ἀλ-
γυδίας τῆς, θὰ παρηγορῆται καθ' ἑαυτὴν μὲ γλυκεῖας
ἐλπίδας εὐτοκίας· ἡ μικρὰ τῆς φαντασία θὰ βυθισθῇ εἰς τὸ
μέλλον, ὑπερ δὲν θὰ κείται ἄλλως τε καὶ μακρὰν· θὰ φαν-
τασθῇ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ τέξῃται τὸ πέμπτον ἢ τὸ
ἕκτον ὠάριον, τὰς περιπαθεῖς μερίμνας τῆς ἐπωάσεως, τὰς
διαπύρους καὶ προσεκτικὰς περιπτύξεις τῶν πτερῶν, τὴν
βαθμιαίαν ζωογονίαν, ἣν θὰ ἀκροάζηται καθ' ἑκάστην ἐναρ-
γεστέραν ὑπὸ τὰ στήθη τῆς, τὴν θραύσιν διὰ τοῦ ῥάμφους
τοῦ πρώτου ὠοῦ, τὴν εὐφρόσυνον ἐμφάνισιν τῆς πρώτης γυ-
μνῆς κεφαλῆς, ἔπειτα τῆς δευτέρας, ἔπειτα τῆς τρίτης καὶ
τέλος τὴν ἀγαλλίασιν τῆς θεᾶς ὀλοκλήρου περὶ ἑαυτὴν οἰ-
κογενείας. 'Ἐπειτα ἀρχονται νεαὶ φροντίδες ἀτελεῦστοι καὶ
γλυκύτεραι αἰ μὲν τῶν δέ, ἡ διατροφή, ἡ περίθαλψις, ἡ
παιδαγωγία τῶν νεοσσῶν· τὰ μικρὰ θὰ ἀνταμείβωσι πᾶσαι